

VARÐ BANGIN FYRI

Shaila Bjarnarson

Dagurin byrjaði eins og allir aðrir dagar, men endaði í sorgarleiki. 16. september var dagurin, har 14 ára gamla Shaila Bjarnarson á Sandi fekk eina deyðshóttan, og bikari fleyt yvir. – Hatta var tann ringasti dagurin í skúlanum, sigur Shaila, sum er bangin fyri, at onkur fer at gera henni mein

BARBARA HOLM

Sunnudagin 20. september varð Facebook á tremur við søguni hjá Nannu Hanusardóttir Bjarnarson. Mamma 14 ára gomlu Shailu kendi seg noydda at siga frá ógvusligu hendingini á Sands Meginskúla, og hon nýtti Facebook sum amboð. Tó gingu ikki nógvar løtur, áðrenn miðlarnir tóku hendingina upp. Hendan einstaka hendingin stendur tó ikki einsamøll. Happingin, sum Shaila Bjarnarson hevur upplivað, hevur verið ógvuslig seinastu árin.

Tað byrjaði tá Shaila fór frá Skálavíkar Skúla til Sands Skúla í 4. flokki. Hon hevði trivist væl í Skálavíkar Skúla, men Nanna metti, at gentan fekk meira burturúr at fara í ein størri skúla, har fleiri javnaldrar vóru at spæla við. Shaila gekk í 4. og 5. flokki í Sands Skúla og fór víðari við sama flokki til Sands Meginskúla í 6. flokki.

Og happingin byrjaði beinan vegin hon setti fót í Sands Skúla.

– Tey hava happað meg ræðuliga illa síðan eg kom í flokkin. Tey siga eg eri ein feitur grísur og sovordíð greiður Shaila frá.

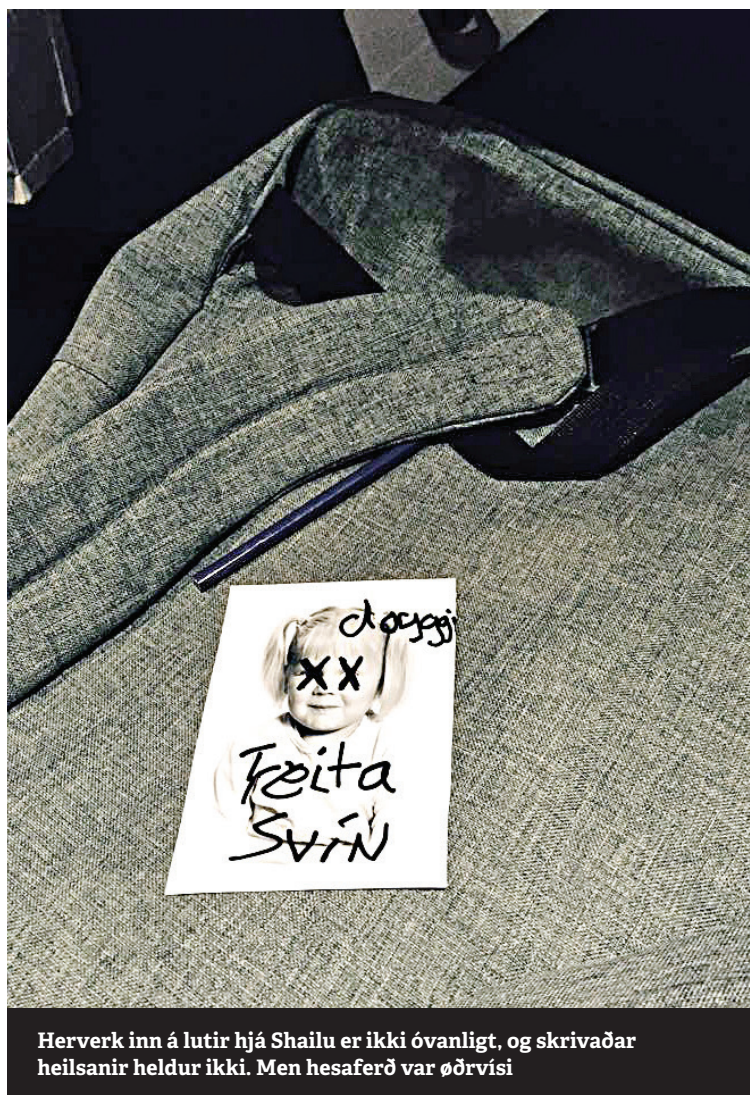
Dagarnir hava verið ymiskir, men happingin hevur ongantíð verið burtur.

Ein góður dagur hjá Shailu, er tá hon bara nakrar ferðir um dagin fær tveitt skrell í høvdið og tey bara nakrar ferðir kalla hana fyri feita, grísur og líknandi. Ein ringur dagur er, tá herverk verður gjørt, brøv verða skrivað við sera ógvusligum lýsingarorðum um Shailu, og hon verður ekskludera frá bólkaarbeiði.

– Eg haldi skúlagongdin er góð, men samanholdið í flokkinum er ordiliga ringt. Eg blívi kedd, tá ið eg verið happað, men summir dagar eru betri enn aðrir, greiður Shaila frá.

Varnaðist deyðshóttanina í bussinum

Dagurin, sum fekk øði í foreldrini hjá Shailu og í mong onnur kring landið, var mikudagurin tann 16. september. Dagurin byrjaði eins og vanligt. Shaila fór glað í skúla, hóast hon hevur livað við sverari happing seinastu fyra árin.

MYNDIR: PRIVAT

– Eg skuldi í skúla og so mótast við mammu og babba í Havn, sigur Shaila.

Hon skuldi sjálf fara yvirum við Teistanum, men ávegis hagar hugdi hon nærri at skúlataskuni. Hon varnaðist, at taskan var skorin upp, penalarhúsið var teknað og myndin inni í taskuni var ikki tespilig.

– Eg veit ikki nær tey hava skorið taskuna og gjørt alt hatta. Antin í frikorterinum ella í síðsta tímanum, sigur Shaila.

Herverk inn á lutir hjá Shailu er ikki óvanligt, og skrivaðar heilsanir heldur ikki. Men hesaferð var øðrvísi.

– Har var ein deyðshóttan á og eg bleiv faktist nokso bangin, greiður Shaila frá.

...framhald á næstu síðu

Tey hava happað meg ræðuliga illa síðan eg kom í flokkin. Tey siga eg eri ein feitur grísur og sovordíð»

